

"Scouting som ungdomsfostrare".

Från Sven Janson i Borlänge erhöill vi sommaren 2010 följande utdrag ur Ragnar Thoursies självbiografi, där han bl.a. berättar om sin bror och det förädlade inflytande scoutrörelsen verkar ha haft på hans bror.

Utdrag ur mail den 9 augusti 2010 från Sven Janson, Borlänge, till Georg Sterzel

Här kommer en iakttagelse om scouting i skönlitteraturen, som jag gjorde vid läsning av Ragnar Thoursies självbiografi. Det gäller hans bror (1), vars förnamn jag inte känner, som föddes i Katrineholm 1906 och som avancerade till vice kårchef, troligen i Katrineholms Scoutkår. - - -

Scouting i skönlitteraturen.

Ragnar Thoursie, som avled i somras nära 91 år gammal, berättar i sin självbiografi (andra delen, "Igelkottsfrid", 2007) om sin tretton år äldre bror som förvandlades tack vare scoutrörelsen.

Brodern var en skärpt pojke, både han själv och mamman visste det, medan pappan bara tycktes märka att han var klen till växten. Några förflugna ord från pappan blev frö till en osämja som sedan plågade familjen.

Pappan var lokförare och mamman hemmafru i det egnahem de byggt i Katrineholm. Liksom många ungdomar på tjugotalet hade brodern begränsade möjligheter till utbildning. Han började som springpojke, kom in på yrkesskola, blev snickare, fick arbete på en karosseri-verkstad, men var inte nöjd med det. Han ville mer, men möjligheterna stod inte till buds.

En speciell omständighet var föräldrarnas aparta religiösa tillhörighet i det lilla samhället: Jehovas vittnen. Brodern tog illa vid sig och reagerade hårt mot att tillhöra en sådan familj. Han blev ovänlig och det riktade sig alltid mot pappan. Pappan vek undan för angreppen, gav inte svar på tal, och brodern retade upp sig också på det.

Broderns frustration och det ständiga grälandet förgiftade familjelivet. I andra avseenden var familjen föredömligt skötsam och pappan hade ett grundmurat förtroende i sitt yrke.

Men förhållandet till pappan skulle en dag genomgripande förändras. Ragnar Thoursie skriver: "Han kom in i den lokala scoutrörelsen och avancerade med åren ända till vice kårchef".

Tack vare sitt engagemang som scout med en mängd nya kontakter, förtroende och ansvarstagande, sjönk osämjan inom familjen undan. Brodern fick slutligen möjlighet till utbildning hos Carl Malmsten i Stockholm och vidare till slöjdlärare. Och när han kom hem på besök märktes inte längre några motsättningar. Han och pappan småpratade vänligt med varandra och de kunde hjälpas åt med arbetet i trädgården.

Läst av Sven i augusti 2010.

Not 1. Harald Thorsie, född 1906, tillhörde kårkvarteret (=styrelsen) i Katrineholms scoutkår sedan senast 1925 till och med 1932. 1929-1931 var han vice kårchef. Från 1930 noterades han som snickare. 1932 var han ledamot av kårkvarteret. - Han avled 1995.